

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Češko-nemška pogajanja.

Nemški in češki odposlanci sešli so se v soboto na Dunaji, v konferenci, katera naj bi napravila spravo mej Nemci in Čehi. Prišel je tudi Matuš, o katerem se je mislilo, da ga morda ne bode, ker je sin njegov nevarno bolan. Doktor Rieger je potoval na Dunaj skozi Brno, da se je poprej še posvetoval z moravskimi-češkimi vodjami. To kaže, da se pogajanja ne bodo tikala le Češke, ampak tudi razmer v drugih kronovinah.

Odposlanci imajo konference v prostorih ministrskega predsedstva. V soboto so se je udeležili ministri grof Taaffe, baron Pražak, baron Gauč, marquis Bacquehem, grof Schönborn, potem gospodje grof Clam Martinic, dr. Hallwich, grof Kinsky, knez Lobkovic, dr. Matuš, dr. pl. Plener, dr. Rieger, baron Scharschmid, dr. Schlesinger, dr. Schmejkal, knez Schönburg, grof Thun in Zeithammer.

O pogajanjih bomo zvedeli malo, ker so se vsi udeležitelji dogovorili, da podrobnosti ostanejo tajne. Povedalo se bode le toliko, kolikor se bode vladi zdelo ugodno.

V soboto, ko je grof Taaffe otvoril posvetovanje, spominjaje se smrti kneza Auersperga, predložil je dr. Plener znane želje Nemcev. Nemci zahtevajo, da se razveljavi jezikovna naredba za Češko z dne 19. aprila 1880 in ukaz pravosodnega ministrstva z dne 23. septembra 1886, nadalje omejenje sodnih okrajev po narodnostih, osnovo primernega števila novih okrožnih sodišč, napravo dveh senatov pri Praškem nadsodišču, potem, da se okolišča okrožnih sodišč določijo, kolikor se da z ozirom na narodnost, politični okraji omeje po narodnostih, da se razdeli deželni šolski svet, pred vsem pa proglasi nemščina za državni jezik.

Da v vse te zahteve Čehi privoliti ne morejo, je pač jasno, kajti če bi jim ugodili, bi se ne le odrekli vsemu, kar so si priborili pod sedanjo vlado, temveč bi dopustili, da se jim vzamejo še pravice, katerih se še prejšnje ustavoverne vlade niso upale dotakniti.

O teh nemških željah se je bila unela nekaka generalna debata, katere so se udeležili knez Schönburg, Clam, knez Lobkovic, dr. Schmejkal, dr. Rieger, baron Scharschmid, dr. Hallwich, dr. Matuš, dr. Schlesinger in Zeithammer. Kaj da so gospodje

povedali, o tem se nič ne poroča razen tega, da je knez Lobkovic napovedal, da bode v prihodnji seji naznanil one točke, katere je stranka njegova dolžna predlagati v interesu češke narodnosti. S tem so bili vsi zborovalci zadovoljni in seja se je potem zaključila. Iz povedanega je razvidno, da so Nemci prišli bolje pripravljeni na konferenco nego Čehi. Nemci so že lahko v prvi seji naznanili težnje svoje, dočim se Čehi o svojih težnjah še niso bili popolnoma zjedini.

S strani vlade se baje v prvi seji ni stavil noben nasvet. Vlada menda hoče počakati, da se stranki sami poprej nekoliko sporazumeta. Ker so zahteve obeh strank „dijametralno nasprotne, se sporazumljenje ne bode tako hitro doseglo, in je torej pričakovati, da bodo konference dolgo trajale. V nedeljo je udeležitelje bil ministerski predsednik povabil na obed, danes so pa na banketu pri knezu Schönburgu, bodo pa baje povabljeni tudi k dvornemu obedu.

Da mi od teh konferenc nič dobrega ne pričakujemo, smo že povedali. V tem nas potrjuje tudi pogovor dr. Riegra z dopisnikom „Bohemie“. Vodja Staročehov je zatrjeval, da njegova stranka ni kriva, če Mladočehi neso na konferenci zastopani. Njemu se to tudi ne zdi prav umestno, ker sedaj Staročehi ne morejo govoriti v imenu vse dežele, ko so Mladočehi pri volitvah dosegli tolike uspehe. Rieger upa, da bodo pogajanja uspešna, toda posebnih iluzij on ne goji. Boji se, da bodeta vlada, pa še nek drug faktor, ki želi sprave, pritiskala na Čeha. Rieger misli, da morda tudi Prusija želi, da Avstrija uredi notranje zadeve svoje, da bode mogla tem energičneje nastopiti v mednarodni politiki.

Baš v poslednjem se nam dozdeva, da tiči nevarnost. Pritiskali bodo na češke zastopnike sklicevaje se, da zahteva državni interes, da odjenjajo. Bojimo se, da Staročehi ne bodo imeli dovolj sile, da bi se mogli uspešno upirati tacemu pritisku. To je tem bolj nevarno, ker Nemci prete, da izstopijo še iz državnega zbora, če bi pogajanja ostala brezuspešna. Mladočehi se tudi boje, da bodo Staročehi preveč popustljivi in so zaradi tega izdali neko izjavo, v kateri pojasnjujejo stališče svoje. V tej izjavi pravijo, da zmatrajo za svojo dolžnost, da pojasnjujejo svoje stališče v tej zadevi, ki se tiče

živlenskih interesov vsega naroda, da se sporazumljenje ne bode jednakostransko dognalo preziraje pravno prepričanje velicega dela naroda, kajti tako sporazumljenje bilo bi le vir novim razporom. Namen pogajanja ne sme biti samo ta, da se zadovolé Nemci, katerih zahteve ne merijo na to, da se pomajša krivica, temveč, da se povekša brezpravje, s katerim se češki narod že od nekdaj zatira in preganja. Čehi morajo zahtevati, da se pravično premeni deželno- in državnozborni volilni red na podlagi istinitih statističnih razmer, po jednaki, obema narodnostima pravični meri, da se odpravi protizakonito nadvladanje nemščine v deželi češki. ter se da zakonito varstvo češkim manjšinam proti zatiranju s strani Nemcev. Mladočehi so odločno proti temu, da bi se sklenilo kako sporazumljenje, katero bi se ne oziralo na popolno enakopravnost ter bi se z njim prepustile češke manjšine Nemcem na milost in nemilost, ravno tako pa tudi svare pred vsako poravnavo, katera bi nasprotovala državnemu pravu kronovine Češke ali celo uničila nerazdeljivost in upravnó jednoto domovine češke.

Ta objava se je izdala o pravem času in bode gotovo uplivala na češke odposlance, da se bodo energičneje upirali, dobro vedoč, da jim bodo Mladočehi sicer spodkopali še zadnjo trohico zaupanja, ki ga imajo pri narodu. Ne ve se pa, bode li vse upiranje kaj pomagalo. Že zadnjikrat smo omenili da se je bati, da bi se vlada in zgodovinsko plemstvo z Nemci ne poravnali nad češkimi glavami. Nemci so našli še neko drugo pot, katero nasvetujejo vladi, da naj jo nastopi. Naglašajo namreč, da vse zahteve Nemcev lahko vlada uresniči v svojem delokrogu brez Čehov, to je z ministerskimi naredbami in ukazi. Mi ne vemo, je li Taaffe tudi tacih mislij, a to vemo, da je večkrat naglašal, da urejanje jezikovnih zadev je stvar eksekutive, vemo pa tudi, da mu Slovani neso posebno na srce prirasli. Najbrž bi se torej veliko ne pomišljal, ko bi le vedel, da bi ga Nemci hoteli potem verno podpirati in da bi tako mogel sklopiti novo večino. Saj se Taaffe še dosedaj ni nikdar odločno izjavil, da hoče hoditi z desnico. Vse, kar smo Slovani dosegli od sedanje vlade, dalo se nam je le zategadel, ker bi se sicer ministerstvo ne bilo moglo obdržati. Pridobitve te neso Bog ve kako velike, pa bi bile gotovo še manjše, da se ni levica vedno vladi tako

LISTEK.

Volk.

(Češki napisal E. Jelinek, posl. V. Nevin.)

(Konec.)

Pri takih okolištinah res nisva mogla boljšega storiti, nego takoj po prvi napitnici posloviti se. Pan Hipolit mi je gorko stisnil roko; še pred samim odhodom opravičeval je z mnogimi besedami svojo nevoljo: Tudi soseda sta se dobro poslovila.

Jedva sva dospela za dvor, potolkel mi je dedič na ramo in, zmajavši z glavo, rekel z usmehom: „Glejte, taki so stari ljudje... ali ni to posebnost?“

V tem zastopi najino pot nekakov dvorsk „rządca“. Prišel je baš prav.

Povejte mi, pan Andrej, ta naš pan Hipolit je dan na dan bolj otročji. Danes sem mu povedal, da sem ustrelil starega volka, pogledal je zver in od tega časa razsrdil se je tako, da ni bilo z njim nič več govoriti...“

„Hm“, pojasnil nama je „rządca“ zagonetko naglo, potlačivši svoj glas z vidnim sočutjem k panu Hipolitu, „storili ste zlo... s tem volkom, to ni bilo le tako. Vidite, to je bil privajen volk, vzrejen na dvoru pri panu Hipolitu... To je stara mrcina, ta volk ali razumna: izpuščen vlačil se je 2 ali 3 vrste po trdeji poti, na to vračal se običajno, ako ne ta dan, gotovo pa drugi dan. In pan Hipolit je puščal tega volka vedno, kadarkoli je zvedel, da se napravljata k njemu njegovi — unučki. Vidite... vidite... kako ta stari ljubi svoji unučki... Zapodil je tako svojima unučkama volka na pot... no in vidite... da pri nas srečati volka pomenja to, kar pomenja srečo. Tako jima je delal srečo...“

Več nisva potrebovala izvedeti od potrtega „rządca“. „Rządca“ je nameril naravnost na dvor, midva na pot.

Dedič se je zamislil, postal je manj beseden, nego pred tem. Mrzelo mu je morda, da je ustrelil starcu tega starega volka? Kdo ve!

Bodi karkoli, ganen po dogodku na prvi pogled malenkostnem, zamislil se po vzgledu svojega sprem-

ljevalca. Vedno sem imel pred seboj pana Hipolita srebrne vlase in zlato srce.

O, kaj svet kdaj ocenjuje tako srebro in tako zlato?!

Nazori se križajo. Žalibog našli bi se i taki, kateri bi to čisto srebro in zlato nazvali... Bog ve kako... trudeči se njihov lesk skaliti s smešnimi razsodbami.

Ali z nikomer ne bodem stopil v polemiko. Saj vem, da so pana Hipolita vlasje postali srebrni najplemenitejših skrbij in da njegovega srca nobeno ino zlato ne preseže.

Dvor pana Hipolita je izginil že davno najinim očem, ko pridrdra nenadoma proti nama lepa kočija. Stopila sva na stran. Skozi okenci gledali sta zvedavo dve rajskomili otročji glavici.

Bili sta to pana Hipolita unučki.

Ali kočija se je peljala hitro dalje in dalje.

V tem opaziva nedaleč na polji utrujenega dolgouha. Vlekel se je mirno naravnost kočiji na pot.

Ali, ali! Malobesedni dedič nameri neobičajno ročno in nagio cev izvrstne kastrovke na zajca

po robu postavljala. Zaradi tega nas vsako približanje vlade in levice naudaja z neko bojaznijo. Bojimo se, da utegnejo za nas priti še hudi časi; le to nam daje pogum, da je baš minolo leto zopet bolj oživila narodna zavest, ki nam bode dajala moči za nove boje.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 7. januarja.

Smrt kneza **Karola Auersperga** je velika zguba za levčarje, zlasti v sedanjem trenutku, ko so se zopet začela pogajanja s Čehi. Pokojnik je imel velik upliv v višjih krogih in svojega nemškega mišljenja ni skrival. To je lani pokazal pri slavnosti nemškega „Schulvereina“ v Karlovih varih, ki je imel na prsih pripet črnorudečizlati trak. Bil je vedno velik nasprotnik Čehov. Vse njegovo delovanje in teženje je merilo na to, da se zagotovo Nemcem predpravi v Avstriji. Bil je posebno dober prijatelj viteza Schmerlinga, kateri ga je pri nekej priliki nazval prvim kavalirjem države. Rojen je bil leta 1814 in je postal leta 1827 še mladoleten po smrti očeta svojega načelnik knežje rodbine, in je kot tak imel tudi naslov vojvode kočevskega in pokneženega grofa Welskega. Leta 1851 se je oženil z grofico Festeticssevo. Leta 1861 bil je imenovan prvim predsednikom gospodske zbornice. Bil je potem zbornični predsednik, dokler ni leta 1879 prišel grof Taaffe na krmilo, izvemši kratki dobi njegovega in Hobenwartovega ministrovanja. Bil je ves čas vodja ustavovernega plemstva. Več let je bil tudi češki vrhovni deželni maršal. Ko se je uvel dualizem, je postal ministerski predsednik. Pod njegovo vlado je bila na Češkem zavladala velika nevolja in so nekatere visoko stoječe osebe bile začele spoznavati, da bi bilo dobro, če bi se napravilo sporazumjenje mej Nemci in Čehi. Mej drugimi je baje tudi grof Beust delal na to. Knez Auersperg se je pa temu odločno upiral in je odložil ministersko predsedstvo, ko so se pokazala različna mnenja tudi v ministerstvu, dasi še ni bil niti jedno leto na čelu vlade. Nasledoval mu je bil grof Taaffe, ki se je tedaj tudi le malo časa obdržal. Sporazumjenje mej Čehi in Nemci se pa takrat ni dognalo in je tudi knez Auersperg precej pripomogel z uplivom svojim, da so vsa pogajanja ostala brez uspeha. Ko je bilo dogospodarilo leta 1879. ministerstvo Auersperg imenovano Lasser, je knez Karol Auersperg pripomogel grofu Taaffeju napraviti ob volitvah znani kompromis v češkem velikem posestvu. Knez Auersperg se pa tega dela ni bil lotil z namenom, da bi pripomogel do sporazumjenja obeh narodnostij na Češkem, temveč nadejal se je, da se bodo fevdalni veleposestniki prišedši v državni zbor združili z ustavoverci in se za zmiraj ločili od Čehov. Hotel je torej na ta način oslabil Čeha in Nemcem zagotoviti gospodstvo v Avstriji. Nadejal se je tudi, da bode grof Taaffe hodil po stopinjah prejšnjih liberalnih vlad. Jako ga je jezilo, ko je videl, da so zastopniki zgodovinskega plemstva ustopili v češki klub in da je Taaffe krenil na čisto drug pot. To svojo jezo je skušal ohladiti v gospodski zbornici, ko je v maju 1882. leta prišla na vrsto prememba volilnega reda. Tedaj je Taaffe očital, da ga je prekanil. Ko pa s svojim govorom ni dosegel zaželenega uspeha, začel se je umikati javnemu življenju. Poslednja leta se je ogibal Dunaja in živel na svojih gradovih. Otrok ni imel, zato bode načelnik rodbine sedaj sin njegovega brata Adolfa princ Karol Auersperg. Vsi nemški listi, ne le avstrijski, temveč tudi Berolinski slavijo pokojnikove zasluge in njegov značaj. „Vossische Zeitung“ ga slavi kot poslednjega viteza. Mi avstrijski Slovani pa le želimo, da bi z njim šle tudi v grob težnje, katere je on gojil, in da bi zavladalo tudi mej avstrijskimi Nemci bolj sprav-

ljivo mišljenje, kajti to bi bilo tudi Avstriji le na korist.

Pri dopolnilnih volitvah za deželni zbor češki izvoljeni so tudi v mestih in trgovskih zbornicah kandidatje, katere je priporočal nemški ekskutivni odbor. Posebnega volilnega boja ni bilo. Čehi tudi neso izvemši v Budejčevicah mogli pričakovati nobenega uspeha, ter se neso spuščali v volilni boj.

Vnanje države.

Oficijozni organ ruske vlade „Journal de St. Peterbourg“ se nadeja, da bode leto 1890 minolo brez vojne. Evropske vlade se bodo bavile le s trgovskimi zadevami, delavskimi vprašanji in delavskimi štrajki. Drugi ruski listi pa ne goje tolikega upanja, da bi se ohranil evropski mir.

Nemški cesar se je v vojaških krogih baje jako pohvalno izrekel o turški vojski. Tako se poroča vsaj v „Times“ z Dunaja. Cesar se je v Carigradu preveril, da je turška vojska dobro organizovana in zadošča vsem vojaškim zahtevam države. Vojna s Turčijo bi bila jako težavna in si bode vsaka država dobro premislila, predno jo bode pričela. Ali se je cesar res tako izrazil o turški vojski, ne moremo vedeti, a mi bi taki sodbi tudi ne mogli pripisovati prevelike važnosti. V par dneh se cesar pač ni imel prilike prepričati o vseh vrlinah turške vojske. Da pa njeno organizacijo hvali, je čisto naravno, ker so jo preorganizovali nemški častniki. Se li bode ta organizacija tudi obnesla, pokazala bode še le bodoča vojna. Sploh pa sodba ta je zelo površna. Kakor so v Berlinu in v Petersburgu nameščeni najboljši polki, tako tudi v Carigradu. Po teh polkih pa se ne sme presojati vsa ostala vojska. — Ne le angleški temveč tudi nemški, avstrijski in italijanski zastopnik se trudijo v Carigradu, da Musa bej pride zopet pred sodišče. Toliko so že dosegli, da se je sultan že posvetoval s pravosodnim ministrom, da bi se obnovila preiskava, kar se bode najbrž tudi zgodilo.

Prve dni novega leta osnoval se je v prestolnici rumunski nov liberalnodemokratski klub, ki si je postavil za nalogo, da temeljito preustroji politično življenje v Rumuniji zlasti pa naredi konec korupciji ob volitvah. Klub hoče v volilnih okrajih osnovati podružnice, da liberalnodemokratskim načelom pomaga do zmage.

Občinske volitve bile so v Italiji vsekako za vlado ugodne. Izmed 449 občin, ki imajo pravico voliti župane, ni nobena volila klerikalca. V 32 provincijah imajo naprednjaki večino, zmerna stranka v 34, radikalcji pa v dveh.

Povedali smo že, da hočejo bavarski klerikalci poskusiti vreči naučnega ministra Lutza, ki jim ne uga. Naravnost si ne upajo predlagati, da naj se budget naučnega ministerstva zavrže, ker vedo, da bi potem ne dobili večine. Zato hočejo le obstriči nekoliko budget. Vsaj tako so sklenili v budgetnem odseku. Poročilo, katero je sestavil klerikalec Daller, priporoča, da se ne odklonijo nove zahteve za profesure, stavbe in nove zavode na treh deželnih vseučiliščih, nadalje sredstva za zidanje rektorskega poslopja Luitpoldske gimnazije v Monakovem. Akademiji izobrazilnih umetnostij nečejo dovoliti naprave novega vrta in nove ograje in pa dveh novih profesor. Tudi za popravo Monakovskega dvornega gledališča nečejo dovoliti potrebnih novcev in odkloniti hočejo 100.000 mark, katere vlada zahteva za pospeševanje umetnostij. Bolj radodarni so pa klerikalci za cerkvene namene. V poročilu se priporoča, da se pomnoži število kaplanskih mest in se zboljšajo plače vsem škofijskim kapitularnjem.

Štrajk delavcev v premogovnikih se je precej razširil po Belgiji. Sedaj že praznuje nad 20.000. Delavci so sicer še mirni, a vender se oblastva boje izgredev in so že storila obširne naredbe, da ohranijo red. Delavci zahtevajo, da se jim zboljša plača in skrajša čas za delo na 9 ur na dan. Ravnatelji rudnikov so izjavili, da so pripravljeni

in preje, nego je dospel siromak na pot, raztegnil se je dobro merjen strel. Padel je v treh prevrzkah v jarek.

„To je dobro, da jim ni prišel na pot“, reče strelec malo oživiljen in nekoliko vzradošen. „Saj veste, da zajec na poti — je zle vesti. Tega bi še nedostajalo, da bi unučkama pana Hipolita namesto volka približal na pot...“

Ni izgovoril, ali posmejal se mehko.

Iz tega sem spoznal, da ima tudi Grabovskega dedič srce napolnjeno z vsprejemljivimi čutili.

Vso pot domov govorila sva neprenehoma. Ali najini streli so veljali takrat le zajcem. Hotel je to tako dedič.

Veste zakaj?

„Morava jih postreliti, da bi unučkama pana Hipolita ne pritekali na pot in da bi jima nič zlega ne napovedovali...“ rekel je dedič kratko in glas njegov je zvenel tako gorko, tako prijateljski, da nisem mogel več dvomiti o čem. Tudi moj dedič se ni rogal pana Hipolita vnemi!

Da bi ta stari šlahčič pod ono prijazno streho vedel, kako mu streljava s poti zlovestne zajce, le

da bi ne tekali naproti njegovima unučkama — ta bi imel radost!

No, dobro je, ako pribeži na pot volk, ali še bolje — ako ne pribeži zajec. In storila sva res, kolikor možno, da bi vsaj deloma „popravila“, kar sva z usmrčenjem volka „pokazila“.

Brez vsakega streliva vrnila sva se domov, in sicer z dobro zavestjo, da vsaj nekoliko dolgo-uhov ne bo pribežalo nikdar na pot unučkama pana Hipolita. Tudi zasluga!

Škoda le, da je poleg najinega truda ostalo na Litvi še dosti zajcev — prav takih, kateri najraje letajo ljudem na pot. Prosim vas, minili so na Litvi časi, ko je tam vsak trenotek pritekel volk na pot. Sedaj skoro le zajci polagoma ostajajo...

Škoda, ah škoda!

Ali naj že letajo ti dolgouhi po Litvi, kjer jim drago, le da ne prihajajo na pot unučkama. Sodim, da se s tem družim v vročej želji s panom Hipolitom. Bog mi je svedok: družim se s to željo gotovo.

dovoliti, da se zviša plača, a v to pa ne morejo nikakor privoliti, da bi se delalo le 9 ur na dan. Vlada se že boji, da bode jelo primankavati premoga, če bode štrajk dolgo trajal, zaradi tega je več vagonov premoga, namenjenega na Francosko, zase zahtevala in ga plačala po dnevnici ceni. Vlada ima namreč pravico zase pridržati premog, če to zahteva javni interes.

Domače stvari.

— (Celjski opat, vitez Wretschko) umrl je, kakor se nam piše iz Celja, v nedeljo dne 5. t. m. popoldne ob 5. za vodenico. Našla se je oporoka, v kateri je imenoval glavnim dedičem župnijski ubožni zavod ter napravil več manjših volil. Oporoka je še iz starejše dobe; poslednji čas ni hotel več delati oporoke, ker se je nekda bal, da bi potem prišla smrt. Še v soboto zvečer, ko je opat bil že nezavesten, čakali so nekateri Celjani do polnoči, se li bode zavedel, da bi ga pregovorili, naj napravi oporoko v njihovem zmislu. Opat Wretschko je Celjske Nemce istotako presenetil, kakor A. Dreo nemškutarje Ljubljanske. Pokojnega opata Wretschka protinarodno mišljenje in delovanje znano je vsemu slovenskemu svetu. R. I. P.!

— (Odbor Ljubljanske čitalnice) je imel v soboto svojo I. sejo po občnem zboru, v kateri si je zopet izbral gg. dr. viteza Karola Bleiweisa za predsednika, dr. Vinkota Gregoriča za podpredsednika, Evgena Laha za tajnika in Frana Kadilnika za blagajnika.

— (Popravek.) Čestiti poročevalec o „Silvestrovi veselici“ v Ljubljanski čitalnici, ki trdi, da odbor ni prave pogodil ker letos ni povabil „Sokol-a“ k zabavi, nima prav. To se ni zgodilo letos prvič. Že lani je priredila Čitalnica „Silvestrov večer“ tudi le za svoje društvenike. Pred dvema letoma ga sploh ni bilo zaradi papeževe slavnosti; še poprej je imel pa redno vsakdo pristop proti ustopnini; društveni člani so bili prosti. Odbor.

Dostavek uredništva: Navzlic temu popravku smo preverjeni, da je naš poročevalec prav imel. Ako se lani „Sokol“ ni povabil na Silvestrovo veselico, zgodilo bi se bilo to prav lahko letos. In ako je nekda imel „vsakdo pristop proti ustopnini“, bi bil odbor na starega leta dan stvar lahko tako zasukal, da bi bil „Sokola“ povabil. Je li to prvič, ali pa ne, to meritorično ne odločuje in našega poročevalca želja, da bi pri takih prilikah obe društvi delovali vzajemno, je še vedno osnovana in umestna.

— (Telovadno društvo „Sokol“) imelo je včeraj svoj redni občni zbor, katerega se je udeležilo 40 članov. Starosta g. Ivan Hribar ogovoril je zborovalce in spominjal se društvenega delovanja v letu preteklem. Omenil je najprej, da je društvo izgubilo svojega vrlega tajnika, g. dr. Dereanija, ki se je preselil v Kamnik in da je njegov posel začasno opravljal g. Ivan Mejač, spominjal se lepih društvenih izletov v Novomesto, v Velike Lašče in v Divačo, kjer je bil izredno zanimiv shod, kajti v mali vasi na kršnem Krasu zbralo se je do 8000 ljudi. Nadalje je našteval druge društvene veselice in zabavne večere, mej katerimi je bil „Grupov večer“ posebno sijajen. „Sokol“ udeležil se je tudi prelepe Vodnikove slavnosti, nasproti pa so pri Sokolovih veselicah sodelovala tudi druga društva, katerim bodi izrečena najsrčnejša zahvala. Društvo izgubilo je vsled smrti tri člane (Mehle, Kreč, Milavec), katerim bodi blag spomin. Petindvajsetletnica Sokolova in zgoraj omenjeni veliki izlet prizadeli so veliko stroškov in prouzročili deficit, kateri bode letos treba poravnati, zato bode odboru letos prirejati le take izlete, ki ne bodo mnogo stali. Staroste ogovor vsprejel se je z živahnim odobravanjem.

Začasni tajnik, g. Ivan Mejač je jako natančno in pregledno sestavil obširno svoje poročilo, katero se je z odobravanjem vsprejelo in za katero se mu je izrekla zahvala. Poročilo tajnikovo pride članom itak tiskano v roke, zato ne treba, da bi ga tukaj per extensum objavljali.

Blagajnik g. Skalé poročal je o društvenem gmotnem stanju. Dohodkov bilo je 1844 gld. 06 kr., a navzlic velikim stroškom iznašal je blagajnični saldo 51 gld. 96½ kr. Ker je pa društvo za troške petindvajsetletnice izposodilo si pri „Sokolskem Domu“ 500 gld., kaže se primankljaja 448 goldinarjev 3½ kr., katero svoto bode letos treba pokriti. „Sokolski Dom“ prejel je prostovoljnih daril

1648 gld. 33 kr., troški so znašali 588 gld. 42 kr., torej je premoženja 1059 gld. 91 kr. Blagajnikovo poročilo vzelo se je z odobravanjem na znanje.

Za pregledovalca računa izvolila se vslikom gg. Dečman in Milavec, potem je prišla na vrsto volitev odbora. Pred volitvijo naznani starosta g. Hribar, da je dosedanji mnogoletni podstarosta g. Srečko Nollu poslal pismeno izjavo, da izvolitve kot podstarosta in sploh v odbor več ne prevzame. Izjava ta vsprejela se je z obžalovanjem, dosedanjemu podstarosti Nolliju pa izrekla zahvala na njegovem izredno uspešnem in neumornem delovanju.

G. Zagorjan oglasi se potem k besedi in predlaga, da se dosedanji starosta g. Ivan Hribar, pod čegar vodstvom se je „Sokol“ na novo razvil in oživel, kateri si je za društvo stekel izredno velikih zaslug, z vslikom zopet izvoli starosto. Predlog ta vsprejel se je z živokliki, vsemu odboru pa izrekla zahvala.

Ko se je starosta Hribar zahvalil na tej izvolitvi, obetajoč, da bode tudi v bodoče posvečeval vse svoje moči, izvoli se vslikom g. dr. Triller kot podstarosta, kot odborniki pa se izvolijo z listki gg.: P. Skale, Filip Zupančič, Ferko Kersnik, Fran Mulaček, J. Hanuš, dr. Tekavčič in Ivan Mejač.

Na predlog g. Mulačka izvoli se potem soglasno častnim članom gosp. Drahsler, ki si je za društvo kot ustanovnik in mnogoletni odbornik zlasti glede telovadbe pridobil veliko zaslug. — Gosp. Mulaček nadalje predlaga, da „Sokol“ vsprejme kot društveno obleko tudi plašč od nepremočne raševine. Tak plašč stane 12 gld. in bode pri izletih ob slabem vremenu izvrstno služil. Predlog ta obveljal je soglasno. Na istega predlagatelja nasvet poslalo se bode „Dolenjskemu“ in „Tržaškemu Sokolu“ po 10, „Savinjskemu“ in „Goriškemu Sokolu“ po 5 izvodov „Telovadbe“, katere je „Slovenska Matica“ podarila društvu 200 izvodov. — Za časnik „Mir“ določi se kakor druga leta 10 gld., društvu „Rudečega križa“ pa tudi 10 gld. — Ko se je po članu g. Veselu izražena želja, da bi se vsak teden jedna ura določila za borenje, vzela na znanje in so v pomnoženi odbor za letošnjo maskarado ustopili gg.: F. Zupančič, Zagorjan, Hanuš, Dežman, Dečman, Druškovič, Lozar, Benčan, Pelan, Fink, poleg katerih bode odbor še gg. Juvančiča in Sossa naprosil, se je s primernim nagovorom zbor zaključil.

— (Miroslav vitez Schwarz.) okrajni glavar v Postojini, premeščen v Rudolfovo.

— (Imenovanje.) Okrajni šolski svet v Rudolfovem imenoval je gospo Koncilijo, rojeno Bauer, iz Žužemberka, začasno na drugo učiteljsko mesto v Mirnipeči.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo in včeraj imeli smo dve predstavi, o katerih bomo zaradi pomanjkanja prostora jutri poročali.

— (Redni občni zbor) slov. del. pevskega društva „Slavec“ bode v nedeljo dne 12. t. m. ob 2. uri popoldne v gostilni pri „Zvezdi“ (Ferline) — Dnevni red: I. Nagovor predsednika. II. Poročilo tajnikovo. III. Poročilo blagajnikovo. IV. Poročilo revizorjev. V. Poročilo arhivarjevo. VI. Volitev novega odbora. VII. Razni nasveti in interpelacije. K mnogobrojni udeležbi vabi vse p. n. člane. Odbor.

— (Hripa) se vedno bolj širi po Ljubljani. Na obrtni šoli bilo je že v soboto tretjina učencev bolnih. Na gimnaziji je danes 124 dijakov zaradi hripe iz šole izostalo. Skoro v vsakej obitelji imajo že bolnika in število vseh bolnikov iznaša že veliko stotin.

— (Vojaško.) V neaktivno stanje deželne brambe bili so prestavljeni poročniki v rezervi: Rudolf baron Apfaltrern v Celji, Josip Lavrenčič v Ljubljani, dr. Jurij Pučko na Krškem, Viljem Laschan vitez Moorland v Ljubljani, Karol Deperis v Postojini, Karol Müller v Medvođah, dr. Gustav Smolej v Trebnjem in Ferdinand Tschetch v Celji. Več omenjenih častnikov je prosilo, da bi jih še pustili v rezervi c. in kr. vojske, pa se z ozirom na številno razmerje častnikov pri c. kr. deželni brambi ni moglo ozirati na njih prošnje. V evidenčno razmerje so prestavljeni: neaktivni stotnik Alojzij Poljanec (stanujoč v Ljubljani) 24. deželno-brambovskega batalijona; neaktivni nadporočniki: Egidij Kastrevc v Zatičini, dr. Amon Chuber pl. Okrog v Šoštanji in Janez Mohar v Trstu; neaktivni polkovni zdravnik dr. Julij Kotzmutli (stanujoč v Ljubljani); neaktivni poročnik, ručunovodja

Oskar Luschan v Millstattu. Iz deželne brambe izstopiti odločivši častniški značaj dovolilo se je po spolnjeni vojaški dolžnosti neaktivnim poročnikom: Karolu Mulley-u v Postojini, Josipu Riharju v Ljubljani in Maksimilijanu Jermanu v Ljubljani.

— (Na Savi) 3. januarja: Vkljuba vse strogosti in pazljivosti znikajo se po rudnikih razstrelne tvarine osobito dinamit, s katerim se potem ali strelja v neko neumno zabavo, ali pa se pa troni mečejo v vodo, da se po izvršečej se eksploziji pomori ne samo stotine rib in ribic, katerih pa itak niti tretjine ne dobé, nego pokonča se ves ribji plod na daleko. — In koliko nesreč zgodilo se je že neiskušenej mladini pri takem ali enakem streljanju! Dasi je že marsikdo tem načinom zaglavil, ali zgubil roko, ali vsaj prste, ne moreš jim dopovedati, da bi opustili to opasno igrabo. V Moščeniku pod Savo pripetila se je sinoči zopet jednaka nesreča. 13letni sin železniškega čuvaja Šuštarja našel je po vodo grede patron. Vrag vedi, kako je zašel simo. Položil ali vrgel, ali samo zgubil ga je bil tukaj izvestno le kakov premogokop iz bližnjih premogovnikov, vračajoč se domov. Kratko: dečko vzame patron v levo roko ter jame vrtati na njem. Hipoma pase uname, odnese mu na levici tri prste popolno, kot da bi mu jih odstrigel, rani ga poleg tega še na dveh prstih desnice močno in pohabi še na levem očesu. Leva roka je tako pri vragu in morda tudi oko! Izpral sem mu rane, obvezal ga za silo ter napotil ga danes v Ljubljansko bolnico. — Da bi ta žalostni slučaj vsaj bil v nov opomin, da se ne bi tudi na dalje našlo dinamita ter igralo se tako bedasto z njim. Dotični organi pa naj bi še strožje gledali na to, da se prepreči takov kradež.

— (Iz Šentvida pri Zatični.) Dne 31. decembra bil je Šentvidsko-Zatiški županom izvoljen g. Fran Kovač, učitelj in posestnik v Zatični. S to volitvijo je srečno odstranjen dosedanji županjski 3letni upravitelj, mizar in mrtvaški ogleda, Fran Muli v Zatični.

— (Okrajni šolski svet v Litiji) podelil je izpraznjeno drugo učiteljsko mesto v Velikemgrabnu izprašani učiteljski kandidatinji, gospodični Josipini Fortunovi iz Zatične.

— (Iz Novega Sada) prihaja žalostna vest, da je Jaša Tomić, urednik „Zastave“ in zet Miletičev, urednika Dimitrijeviča (urednika „Branika“) na kolodvoru umoril. Prizadel mu je z bodalcem tolike rane, da je Dimitrijevič čez 15 minut umrl. Tomića so zaprli.

— (Sardel) nalovili so v okoliših Spletskega pomorskega glavarstva 10.156 sodov, v vrednosti 203.023 gold.

— (Na mediciničnem in blazničnem oddelku deželne bolnice v Ljubljani) izpraznjena je služba sekundarija. Prošnje naj se pošljejo vodstvu deželnih dobrodelnih zavodov v Ljubljani do 14. januarja 1890.

— (Naznanilo.) Kustos čitalnice je našel v društveni dvorani po Silvestrovi veselici zlat uhan, ona dama, ki ga je izgubila, blagovoli naj se oglasiti v čitalniški trafiki.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kolonj 6. januarja. „Kölnische Zeitung“ javlja: Ruska vlada poslala je vlastém, ki so podpisale Berolinsko pogodbo, okrožnico, v kateri opozarja na bolgarske vlade posojilo, za katero so se bolgarske železnice zastavile. Rusija zmatra to rušenje člana 21. Berolinske pogodbe.

Pavia 6. januarja. Pad je izstopil in pri Mazzaninu nasip razdril. Deset hiš se je podrlo. Selo Bussa v nevarnosti.

London 6. januarja. Hripa hudo razsaja ne samo tukaj, ampak tudi po deželi. V Birminghamu je 50.000 ljudi za hripo bolnih. Vse tukajšnje bolnice prenapolnjene.

Bruselj 7. januarja. Gledališče „De la Bourse“ popolnoma pogorelo. Ogenj nastal ob 2. uri zjutraj v dvorani za stroje. Nihče ponesrečil.

London 7. januarja. „Times“ dobile vest iz Lizbone: Došla nova nota Salisburyjeva, v katerej se preti, da se bode takoj ustavila diplomatska zveza in še kaj več ukrenilo, ako Portugalska brez izgovorov in brez vsake dvojezičnosti ne obljubi, da bode zadoštila za ravnanje Serpa Pinta v Afriki. Po

ministerskem posvetovanju naročilo se je Gomesu, da na to noto takoj odgovori.

Berolin 7. januarja. Cesarica Avgusta četudi v presledkih spala, ob 3. uri nastale so močnejše ovire sopenju in ekspektoracije so težavneje. Moči pojemajo vznemirjajoči meri.

Razne vesti.

— (Akademična darila.) Mej darili, katere je razdelila „Académie des sciences“ v javnej letnej seji, priznala se je Prix Montyon za mehaniko inženjerju Eiffu za železne konstrukcije njegove in Prix Lecoute kemiku Pavlu Vieillu, ker je izumel brezdimni smodnik.

* (Umrli je) francoski kontreadmiral de St. Hilaire, poveljnik algirske mornarice, v 57 letu. Pokojnik se je udeležil vojn na Krimu, v Kitaji in Mehiki leta 1870. Služil je polkovnik pod generalom Bourbajem v Loirskejski vojski. — V Londonu je umrl 69 let star polkovnik sir Henry Yule, znan vojaški pisatelj o srednji Aziji. — Na sv. Silvestra dan je umrl v Londonu poslednji sin znanega preiskovalca Afrike Livingstona. Pokojnik je bil zdravnik in je imel še le 45 let in je bil rojen v južni Afriki, kjer je misijonaril oče njegov. Udeležil se je ekspedicije, katero je bilo odpravilo Londonsko zemljepisno društvo, da poišče očeta njegovega.

* (Izumitelj hripe.) Na Dunaji so cizelerškega pomočnika Bernarda te dni odpeljali v blaznico. Mladi mož živi v domišljiji, da je on izumel hripo in jo poslal po vsem svetu, da se maščuje nad človeštvom, ki ga je pripravilo ob kruh. Pravil je tudi, da pojde v Rusijo, da od ondu prinese kolerni bacillus, da se potem začne kolera.

* (Henrik Gladstone) drugi sin slovečega angleškega državnika se bode koncem tega meseca poročil s gospodičino Mand Rendel. Poročil ja bode pa brat ženinov Štefan Gladstone, rektor v Havadenu, po anglikanskem obredu. Henrik Gladstone ima veliko trgovino v Indiji.

* (Zopet se je pismo na ogerskejši pošti zgubilo.) Te dni poslala je Ogerska eskomptna in menična banka Unionbanki na Dunaj pismo, v katerem je bilo 30.000 gld. Pismo je bilo zavarovano pri Rnsko zapadnopalacijskem Lloyd. Pismo ni prišlo na Dunaj in je zaradi tega že omenjena zavarovalnica napravila ovadbo na policijo. Začeto poizvedovanje je toliko dognalo, da se je pismo zgubilo že v Budimpešti, kam in kako je zgnilo se pa dosedaj ni dalo dognati.

* (Pariški mestni zbor) je sklenil, da se nekatera poslopja svetovne razstave, mej družimi velika palača za stroje ne podro, temveč ohranijo. Mesto plača 4 milijone frankov, pa bode imelo ves prostor, na katerem je bila razstava, katerega je velik del dosedaj bil lastnina države. Sklep, da se ohrani palača za stroje, je jako umesten, ker je ta zgradba iz tehniškega stališča jedna najumetnejših stavb in kaže veliko izurjenost inženjerjev francoskih.

* (Grško.) Po lanskem ljudskem številenji ima kraljestvo Grško na 64.689 kvadratnih kilometrih 2.187.208 prebivalcev. Na kvadratni kilometer pride torej le 34 ljudi, kar ni veliko, če pomislimo, da jih živi v Nemčiji na kvadratnem kilometru poprek 160.

* (Davkarja) Aleksandra Stefana v Wildsteinu na Češkem je zadel mrtvoud, ko je baš nesel denar na pošto. Paket, v katerem bi bilo imelo biti 23.800 mark, našli so poleg Stefana odprt in manjkalo je 11.980 mark. Začela se je preiskava. Ker se sumi, da je denar davkar, ki ni mrtev, temveč se je čez nekaj časa zopet zavedel, sam izneveril, so ga zaprli.

* (Usmrčenja v Angliji.) Na Starega leta dan so v Angliji obesili tri može, ki so umorili žene svoje, s katerim so več let živeli v prepiru. Dva so usmrtili v Leedsu, jednega pa v Maidstonu.

* (Nesreča v cirkusu.) V Villalerdu v Mehiki so nedavno z velikimi stroški zgradili cirkus za borenje z biki. Na svetega Silvestra dan se je pa ta cirkus mej predstavo nakrat podr. 520 ljudi težko ranjenih so izvlekli izpod razvalin. Koliko je pa mrtvih, se pa ni moglo določiti, dokler razvaline ne odpravijo.

Signuren zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zapretja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolja, pomanjkanja slasti, do jedi in drugih slabosti, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prášek“. Škatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštmem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov prepat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (55-17)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Listneca uredništva: Gosp. F. M. 9 v A.

Vaši želji ni moč ustreči. To bi nam nakopalo tožbo. Pozdrav!

Darila za „Narodni Dom“.

XXXV. izkaz „Krajcarske Družbe“.

Prenesek 8061 gld. 84 kr.

Mesečni doneski za november;

plačali so gg:

I. Hribar, dr. A. Mosch, Franja Ravni-			
har, Fr. Ks. Souvan in Ferd. Souvan,	35	—	—
dr. Ivan Tavčar in I. Vilhar, a 5 gld.			
Dr. A. Ferjančič, I. Gogola, Fr. Kollmann,			
I. Murnik, I. Perdan, M. Pleteršnik,	24	—	—
pl. U. Trnkóczy in dr. J. Vošnjak, a			
3 gld.			
dr. K. vit. Bleiweis, dr. Fr. Munda, V.	8	—	—
Rohrman in Fr. Soss, a 2 gld.			
A. Bayr, J. S. Benedikt, A. Benkovič,			
O. Detela, P. Drahsler, Fr. Gerbič,			
dr. V. Gregorič, I. Vl. Hrašky, Drag.			
Hribar, dr. A. Jare, I. Knez, E. Lah,			
G. Pirc, K. Pleiweis, L. Robič, S.			
Rutar, J. Swoboda, dr. K. Triller, Fr.			
Wiesthaler, T. Zupan, dr. Fr. Zupanc,	23	—	—
Dr. Zagar in I. Žitnik, a 1 gld.			
A. Bartel, V. Borštner, J. Geba, J. Pich-			
ler, L. Pintar, K. Pirc, dr. I. Svetina,	5	—	—
I. Šubic, A. Tavčar in Fr. Trtnik, a			
50 kr.			

Naknadni doneski povodom Vcd-
nikove slavnosti:

St. Lambrecht	10 gld. — kr.
Cirknica	2 „ — „
Čemšenik	1 „ 38 „
Gornji Grad	3 „ 34 „

Mesečni doneski za december;

plačali so gg:

I. Hribar, Dr. A. Mosch, Franja Ravni-			
har, Fr. Ks. Souvan in Ferd. Souvan,	35	—	—
dr. Ivan Tavčar in I. Vilhar, a 5 gld.			
Dr. A. Ferjančič, I. Gogola, Fr. Kollmann,			
I. Murnik, I. Perdan, M. Pleteršnik,	24	—	—
pl. U. Trnkóczy in dr. J. Vošnjak, a			
3 gld.			
Dr. K. vit. Bleiweis, dr. Fr. Munda, V.	8	—	—
Rohrman in Fr. Soss, a 2 gld.			
A. Bayr, J. S. Benedikt, A. Benkovič,			
O. Detela, P. Drahsler, Fr. Gerbič,			
dr. V. Gregorič, I. Vl. Hrašky, Drag.			
Hribar, dr. M. Hudnik, dr. A. Jare,			
I. Duff, I. Knez, E. Lah, G. Pirc,			
K. Pleiweis, L. Robič, S. Rutar, J.			
Swoboda, dr. K. Triller, Fr. Wies-			
thaler, T. Zupan, dr. Fr. Zupanc, Dr.	25	—	—
Zagar in I. Žitnik, a 1 gld.			
A. Bartel, V. Borštner, J. Geba, J. Pich-			
ler, L. Pintar, K. Pirc, dr. I. Svetina,	5	—	—
I. Šubic, A. Tavčar in Fr. Trtnik, a			
50 kr.			

Za knjižice „Slava Vodniku“ so poslali:

Trst	3	25	—
Komenda-Mengiš	1	—	—
Kranj	4	25	—
Maribor	7	65	—
Radeče	1	25	—
St. Vid pri Ljubljani	5	—	—
Zatičina	7	50	—
Ormož-Središče	3	25	—
Gorje-Bled	3	75	—
Podbrezje-Podnart	5	—	—
Črnomelj	4	—	—
Dunaj	6	—	—

Skupaj 8322 gld. 46 kr.

Opomba: Nabiranje na krajcarske knjižice je skoro prenehalo. Odbor se je v pretečenem letu zategadelj začel brigati za druge vire, po katerih bi prihajali društvu redni doneski. Vpeljal je mesečne doneske in pridobil za stalne naročnike nad 50 požrtvovalnih rodoljubov, ki naj bi našli še obilo posnemalcev. Veliko je pripomogla k pomožnosti doneskov „Vodnikova slavnost“, in sicer v dvojnem obziru. Odbor je namreč povodom te slavnosti založil ličen album v 2000 iztisih, od katerih sta blizu dve tretjini razprodani. Odbor je pa o tej priliki razposlal tudi pozive na vse občine in fare po Kranjskem in deloma tudi po drugih pokrajinah, s prošnjo, naj bi povodom tega vse-slovenskega praznika vsakdo, bodisi bogat ali reven, žrtvoval, kar lahko vtrpi. Na ta način je prejel odbor od kacij 35—40 poverjenikov blizu 200 gld. — Koncem leta nam je še nekoliko spregovoriti o letnem pomnožku 1889. leta. — Priobčili smo v minulem letu 8 izkazov; pomnožili so se pa doneski za 1800 gld. 94 kr. Ako pomislimo, da je pri večini naših narodnih podjetij navdušenje v začetku vedno večje, kakor pozneje, da tedaj od dne do dne ponehava, moramo zvati ta pomnožek zelo ugoden, ker je nabrana svota narasla leto poprej le za 651 gld. 65 kr., in tudi dve leti poprej le za 1538 gld. 22 kr. Največji se ve da je bil prirastek leta 1886, znašal je namreč 3486 gld. 90 kr. — To je tedaj vsakako veselo znamenje, o katerem nam ni obupavati.

Konečno smatramo si še v posebno dolžnost, izre-
kati o tej priliki vsem rodoljubnim poverjenicam, poverje-
nikom in prijateljem našega blagega podjetja za vstrajni

trud najprisrčnejšo zahvalo. Srečno novo leto; podpirajte
nas tudi zanaprej.

V Ljubljani, dne 5. januarja 1890.

Odbor „Krajcarske družbe“.

Loterijske srečke 4. januarja.

Na Dunaji:	9,	31,	12,	3,	61.
V Gradci:	18,	16,	1,	35,	17.

Tuji:

6. januarja.

Pri **Slonu:** Fürst, Hahn z Dunaja. — Dauscher, Hazzi iz Serajevega.
Pri **Malič:** Feldman, Herzfeld, Rauman z Dunaja. — Venedikter iz Beljaka. — Schnik iz Zgorja. — Ter-
potic iz Trbovelj.
Pri **avstrijskem cesarji:** Mužič z Ogerskega. — Kaitzig iz Brežic. — Krener iz Kranja.
Pri **Bavarskem dvoru:** Wagner iz Kočavja.
Pri **južnem kolodvoru:** Rozenbaum iz Trsta. — Gerhauser z Dunaja. — Zuzak s Češkega. — Gernig iz Nabrežine. — Malič iz Celja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas op- azovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
4. jan.	7. zjutraj	744.0 mm.	0.2° C	sl. zah.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	744.3 mm.	1.6° C	brevz.	megla	
	9. zvečer	746.7 mm.	0.2° C	brevz.	megla	
5. jan.	7. zjutraj	747.5 mm.	—0.6° C	brevz.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	748.6 mm.	—0.4° C	brevz.	megla	
	9. zvečer	750.5 mm.	—1.6° C	sl. szh.	megla	

Srednja temperatura 0.0° in —0.6°, za 3.5° in 1.9°
nad normalom.

Dunajska borza

dne 7. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	86.60	—	86.70
Srebrna renta	87. —	—	87.15
Zlata renta	109.35	—	109.95
5% marena renta	101.65	—	101.65
Akcije narodne banke	927. —	—	925. —
Kreditne akcije	326.25	—	323. —
London	117.60	—	117.65
Srebro	—	—	—
Napol.	9.30 1/2	—	9.32
C. kr. cekini	5.55	—	5.56
Nemške marke	57.57 1/2	—	57.62 1/2

VIZITNICE

v elegantni obliki priporoča

NARODNA TISKARNA

Važno za bolne na prsih in plućih!

Neobhoden za kašelj, hripa-
vost, zasliženje, katar, oslovski
kašelj, in za take, ki želé ohraniti si
čist in glasen glas; za skrofulozne, kr-
vične, slabotne, bledične in krvirevne je

kranjski

sok iz planinskih zelišč

s primešanim podfosfornasto
kislim apnom in železom.

Lastni izdelek. — Cena 56 kr.

(1013—4) Dobiva se v

lekarni Trnkóczy

poleg rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Kazenski zakon

hudodelstvih, pregreških in prestopkih

z dne 27. maja 1852, št. 117 drž. zakonika z dodanim

tiskovnim zakonom

z dne 17. decembra 1862, št. 6 d. z. ex 1863 in

drugimi novjšimi zakoni kazensko-
pravnega obsega.

I. natis. Izdalo društvo „Pravnik“ v Ljubljani.
Natisnila in založila „Národna Tiskarna“.

Dobiti je v „Národni Tiskarni“ v Ljubljani
izvod trdo v črno platno vezan po 3 gld., s pošto po
15 kr. več.

Dve hiši na prodaj.

V Slapah pod Ljubljano, blizu papirnice v Vevčah, prodam
svoji hiši št. 2 in 17. V hiši št. 2 je stara gostilna in je pripravna
tudi za vsako drugo obrt ali kupčijo. Pri obeh hišah je zemljišče,
katero se tudi ob jednom prodaja. — Natančneje pove

Janez Grum

v Slapah št. 17.

(13—1)

!! Najvišje odlikovanje !!

LOHSE-ov šmarnični Eau de Cologne

bil je odlikovan na zadnji Melbournskej razstavi in je zaradi svojih osveže-
valnih lastnostij slavno znan ne le kot dodatek k vodi za toileto in kopeli,
temveč tudi posebno zaradi svojega močnega, oživljajočega duha za
žepne robce, obleke i. t. d., in ga v vseh deželah bolj cenijo, nego jednotno
Kolonjsko vodo.

Gustav Lohse, 46 Jäger-Strasse, Berlin,

dvorni parfumeur.

(719—27)

Dobivajo se v vseh prodajalnicah parfuma in galanterijskega blaga.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja

(1045—2)

PAVEL SEEMANN v LJUBLJANI.